

Ahány népcsoport, annyiféle törvényt ír elő a helyes táplálkozásra. Az egyik a vegetáriánus életmódot, a hinduk a vegetáriánus táplálkozást részesíti előnyben, a harmadik a Biblia írásai szerint megengedi a páros ujjú patás (kérődző) állatok fogyasztását táplálékként. A tudás illúziójában szenvedő embereknek, bár ismeretük tengernyi, legtöbbjüket még sem menti meg, amikor eljön az idő.

Most nem a fenti ügyben szeretnék véleményt szolgáltatni, hanem a táplálkozás egy másik aspektusáról szeretnék írni, amit a keresztények oltári szentségnek hívnak. Az ételek felajánlása által történő megtisztítása szinte minden vallás alapjai között megtalálható, a felajánló így szabadítja meg az étkét a káros szellemi erőktől, mindattól az állati tulajdonságoktól is, amelyet a hús képvisel. A hívő ember tápláléka így válik egyenrangúvá, sőt némely esetben többé, mint a vegetáriánusok tápláléka, a hit által. Remélem a cikkből megérted, hogy egy húsevő igaz keresztény, hamarabb kerül a paradicsomba, mint egy vegetáriánus ezoterikus. Persze ez nem a keresztények kiváltsága, mert minden népnek megadatott, hogy megismerje az igazságot, azonban a népek ragaszkodásukban elutasították azt.

A keresztény hagyomány azonban ennél jóval többet ígér. Az étel és az ital felajánlása, hogy az legyen a megváltójuknak teste és vére, olyan misztériumot tartalmaz, amelyet az átlag ember elképzelni sem képes. Nem minden ember van megáldva, hogy ismerhesse a lélek titkait, azonban ennek a misztériumnak a kegyelme őket is elhívja Istenhez. Hogyan?

Ez a misztérium a végidőkre készíti fel az emberiséget, amelyek minden szentkönyvben megvannak írva. Amikor az emberiségre rászakad a végzete, egyetlen lény, a Megváltó által menekülhetnek meg azok az emberek, aki a kiválasztottak a világ kezdete óta. Azok az emberek, akik képesek a kritikus órában eggyé válni vele, elragadtatnak az eljövendő pokol elől és hitük által megmenekülnek.

Az oltári szentség lényege, hogy azáltal, hogy lélekben az ételt és az italt a Megváltójuk testévé és vérévé változtatják és azt fogyasztják, azonosulni, eggyé válni képesek a Megváltójukkal azok az emberek, akik ezt nem rutinként, hitetlenül, hanem teljes odaadással képesek végrehajtani. Az ember azzá válik, amit megeszik és megiszik. Aki a Megváltót "fogyasztja", az vele azonosul. Amikor pedig eljő az idő, és az Emberfia ismét eljő az Isten dicsőségében, azok is felemeltetnek, akik azonosulni tudtak vele.

Az oltári szentség nem az elégséges, de a szükséges feltétele az elragadtatásnak. Az elégséges feltétel pedig az, amit e portálon már annyit emlegettem: az ember várja vissza tiszta szívből az Urát, és ékesítse önszántából magát lelki kincsekkel. Amit meg tud tenni, azt tegye meg, ne várja tétlenül a vőlegényt, mert amikor az látja a menyasszony igyekezetét, lakodalomba hívja és egy asztalnál eszik vele.

A keresztény papok tévednek abban, hogy az oltári szentség az ő kiváltságuk, mert a Megváltó minden embernek ajándékozta ezt a kiváltságot. Nem csak vasárnap a szentmisén tudod magadhoz venni ezt a misztériumot, hanem saját otthonodban is, amikor eszel és iszol... sőt éttermekben, vendégségben is, ha van hited és nem szégyenled, hogy te keresztény vagy! Aki szégyenli, annak úgyis mindegy, hogy miként veszi magához a kenyeret, aki azonban nem tagadja meg a hitét, amikor más emberek előtt is kell megnyilvánulnia, az már fél lábbal a Mennyországban van. Képzeld el, ha minden vasárnap szentelt ostyát eszel, de a hét többi napján bűnt, milyen kiválasztott lehet belőled? Az oltári szentség nem csak a papok kiváltsága, mert ha az lenne, akkor nagy bajban lenne az emberiség.

Azért tanítalak, hogy életed legyen, és a fekete ruhába szenteknek látszó emberek se tudjanak eltéríteni az igazságtól. Sok embernek, sok fajta ismerete van az életről. Sok tanító és pap, akik ostobán csak törvényeket hajtanak végre, mert azt mondták nekik, hogy azt kell végrehajtaniuk, de nincs értelmük benne, ezért megtévesztenek sokakat. A sok ismeret és a törvény buzgó követése sem lesz elegendő, hogy megmeneküljenek a harag elől, mert a törvény nem a szívükben lakozik, hanem tanult emberi törvény az. Az Isteni törvényeknek viszont célja és oka van, amikor beteljesülnek, a törvények oka fogyottá válnak és megszűnnek, mert Isten szabadságra teremtette az embert és nem rabságra. Követhettek jósokat, horoszkóp tudósokat, vagy reikiseket, prána nadisokat, ha nem ismeritek az Isteni szándékot, ők nem menthetnek meg benneteket és gyermekeiteket. Legfeljebb félelmet keltenek bennetek, hogy itt van már a világvége, vagy ott van már a vég, de én a kiutat mutatom meg nektek, a keskeny ösvényt, amit ha követtek, nem csak életetek lesz, hanem boldogságotok is. Az ember, aki nem ismeri a jövőt, de nem vet, hogy holnap arathasson, ostobán, a sötétség rabságában él, mert amikor a jövő feltárul, hozhat szépet és jó, de hozhat kínt, szenvedést és halált is. Nem tudhatod. De azt tudhatod, hogy a jövőben is boldog akarsz lenni, és ma kell megcselekedni, ami azzá tesz. Ma kell felkészítened magad arra, hogy a jövőben se legyen hitetlenséged és fájdalmad, amely boldogtalanságot szülhet. Hát cselekedj! Ékesítsd magad még ma fel...